

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 22/2025 1.06.2025

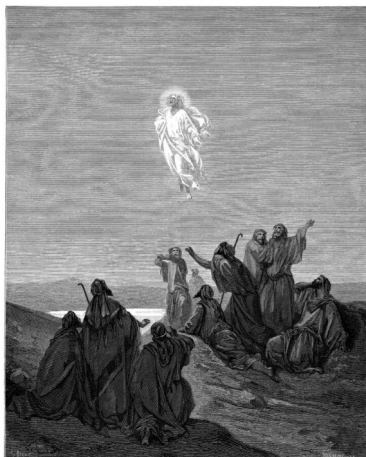
Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Chrystus wszedł... do samego nieba,
aby teraz wstawiać się za nami przed obliczem Boga...
Drugi raz ukaże się nie w związku z grzechem,
ale dla zbawienia, lecz dla zbawienia tych,
którzy Go oczekują...

On sam zapoczątkował nam drogę nową i żywą.”
(z drugiego czytania z Mszy św.)

Idźmy tą drogą wiernie, młodzi i starzy, zdrowi
i chorzy, i nie dajmy się pozbawić nadziei. Ofiara
Jezusa wystarczy i za Ciebie. Robert Grohs, proboszcz

PAPIEŻ LEON XIV NA „X”:

„Wymiar jedności w życiu chrześcijańskim i chrześcijańskiej misji jest mi bardzo bliski, co ukazują słowa św. Augustyna, które wybrałem na motto biskupie: In Illo uno unum (z łac. W Nim stanowimy jedno). Chrystus to nasz Zbawiciel, w Nim jesteśmy jedno, rodziną Bożą, w mnogości języków, kultur i doświadczeń.” (22.05) „Razem szukajmy sposobów, jak być Kościołem misyjnym, jak

służyć komunii, jedności, w miłości i prawdzie. Niech każdy wnosi swój wkład, wykonując codzienną pracę z zaangażowaniem, a także z wiarą, ponieważ wiara i modlitwa są jak sól w potrawach – nadają smak.” „Každy może być budowniczym jedności, przewyżczając nieuniknione nieporozumienia z cierpliwością i pokorą, a także z odpowiednią dawką poczucia humoru, jak uczył nas Papież Franciszek.” (24.05) „Kilka dni temu rozpocząłem moją posługę wśród was i pragnę przede wszystkim podziękować wam za okazywaną mi życzliwość, prosząc jednocześnie, byście wspierali mnie swoją modlitwą i bliskością.” „Niekiedy czujemy, że wezwanie Pana nas przerasta. #EwangeliaDnia (por. J 14, 23–29) mówi nam, że nie powinniśmy oglądać się na własne siły, lecz na miłosierdzie Pana. Duch Święty nas prowadzi i wszystkiego nas naucza.” „Každy z nas może z ufnością powiedzieć: chociaż jestem kruchy, Pan nie wstydzi się mojego człowieczeństwa, przeciwnie – przychodzi zamieszkać we mnie. Oświeca mnie swoim Duchem i czyni narzędziem swojej miłości wobec innych.” „Wczoraj, w Poznaniu (w Polsce) został beatyfikowany Stanisław

Kostka Streich, kapłan diecezjalny, zamordowany z nienawiści do wiary w 1938 roku, ponieważ jego działalność na rzecz ubogich i robotników irytowała zwolenników ideologii komunistycznej. Niech jego przykład będzie zachętą zwłaszcza dla kapłanów, aby ofiarnie poświęcali się Ewangelii i braciom.” „Tym bardziej jesteśmy zdolni do głoszenia Ewangelii, im bardziej pozwalamy się jej zdobyć i przemienić, dopuszczając moc Ducha Świętego, by oczyściła nasze wnętrza, uczyniła nasze słowa prostymi, nasze pragnienia szczerymi i przejrzystymi, a nasze działania wielkodusznymi.” (25.05) „Naród ukraiński został dotknięty nowymi, poważnymi atakami. Modłę się za wszystkie ofiary, zwłaszcza dzieci i rodziny. Ponownie wzywam do zaprzestania wojny i wsparcia inicjatyw na rzecz dialogu i pokoju. #MódlmySięWspólnie o pokój wszędzie, gdzie ludzie cierpią z powodu wojny.” „Ze Strefy Gazy wznosi się płacz matek i ojców, tulących martwe dzieci i zmuszanych do nieustannego poszukiwania jedzenia i schronienia. Ponawiam apel do odpowiedzialnych: wstrzymajcie ogień, uwolnijcie zakładników, niech będzie przestrzegane prawo humanitarne. #MódlmySięWspólnie” (28.05) **„Uroczystość #WniebowstąpieniePańskie kieruje nasze spojrzenie ku górze. Jednocześnie przypomina nam o misji, którą Jezus Chrystus powierzył nam tutaj, na ziemi. Niech Duch Święty pomoże nam wiernie ją wypełnić!”** (29.05)

Intencja papieska na czerwiec 2025 r.: O wzrost wrażliwości na świat

Módlmy się, aby każdy z nas znajdował pocieszenie w osobistej relacji z Jezusem, a z Jego Serca czerpał wzór współczującej miłości do świata.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, prosimy Boga Ojca, „abyśmy pełni świętej radości składali Mu dziękczynienie i by utwierdził naszą nadzieję, że my, członkowie Mistycznego Ciała Chrystusa, połączymy się z Chrystusem w chwale”.
2. Wszystkim dzieciom życzę świętych rodziców i mądrych wyborów.
3. We wtorek przypada wspomnienie świętych Karola Lwangi i Towarzyszy, męczenników, a we czwartek – św. Bonifacego, biskupa i męczennika.
4. Ponownie zachęcam wszystkich do uczestniczenia w Nowennie do Ducha Świętego, której tekst możemy znaleźć między innymi w „Oblubieńcu”.
5. Dziękuję wszystkim za wspólną modlitwę przy naszych kapliczkach.
6. Bardzo serdecznie zapraszam w środę, 4 czerwca, na uroczystą Mszę św. jubileuszową z okazji 30-lecia konsekracji naszego kościoła. Będziemy dziękować Bogu za naszą piękną świątynię, ale też modlić się za jej budowniczych, żywych i zmarłych, a także za jej konsekratora. Zapraszam szczególnie dzieci, dla których odbędzie się konkurs z nagrodami. Ze względu na rangę tej uroczystości Msze święte odbędą się o 7:00, 11:00 i 18:00.
7. W tym tygodniu przypada pierwsza środa – dzień szczególnej czci św. Józefa, czwartek – dzień modlitwy o powołania, piątek – dzień wynagradzania Najświętszemu Sercu Jezusa i sobota miesiąca – dzień wynagradzania Niepokalanemu Sercu Maryi.

8. Nabożeństwa czerwcowe odprawiamy w niedzielę o 17:30, w dni powszednie po ostatniej Mszy św., a w sobotę po porannej Mszy świętej Maryjnej.
9. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł „Dzieciństwo z hejtem w tle” o tym, jak powstrzymać falę hejtu oraz „Miłościwe lata” o tym, czym jest Rok Święty i jaki jest jego sens.
10. W „Oblubieńcu” umieściłem homilię Papieża Leona z uroczystości objęcia przez niego katedry rzymskiej oraz teksty o nowych błogosławionych.

Objęcie katedry rzymskiej przez Biskupa Rzymu Leona XIV

Homilia Ojca Świętego

z bazyliki Świętego Jana na Lateranie
VI Niedziela Wielkanocna, 25 maja 2025 r.

Serdecznie pozdrawiam obecnych kardynałów, w szczególności Kardynała Wikariusza, biskupów pomocniczych i wszystkich biskupów, drogich księży – proboszczów, wikariuszy i wszystkich, którzy w różnym charakterze współpracują w duszpasterstwie naszych wspólnot; a także diakonów, zakonników, siostry zakonne, władze i was wszystkich, drodzy wierni.

Kościół Rzymski jest spadkobiercą wielkiej historii, zakorzenionej w świadectwie Piotra, Pawła i niezliczonych męczenników. Posiada wyjątkową misję, dobrze wyrażoną w napisie na fasadzie tej katedry: być Mater omnium Ecclesiarum, Matką wszystkich Kościołów.

Papież Franciszek często zachęcał nas do refleksji nad macierzyńskim wymiarem Kościoła (por. Adhortacja apostolska *Evangelii gaudium*, 46-49.139-141; Katecheza, 13 stycznia 2016) oraz nad cechami, które są jemu właściwe: czułością, gotowością do poświęcenia i tą umiejętnością słuchania, która pozwala nie tylko nieść pomoc, ale często także zapobiegać potrzebom i oczekiwaniom, zanim jeszcze zostaną wyrażone. Pragniemy, żeby te cechy wzrastały wszędzie pośród Ludu Bożego, także tutaj, w naszej wielkiej rodzinie diecezjalnej: pośród wiernych, pasterzy, a przede wszystkim we mnie samym. W refleksji nad nimi mogą nam pomóc czytania, których wysłuchaliśmy.

W Dziejach Apostolskich (por. 15, 1-2.22-29) mowa jest szczególnie o tym, jak pierwsza wspólnota, w głoszeniu Ewangelii, zmierzała się z wyzwaniem otwarcia się na świat pogański. Nie był to proces łatwy: wymagał wiele cierpliwości i wzajemnego słuchania; miało to miejsce przede wszystkim wewnątrz wspólnoty w Antiochii, gdzie bracia, rozmawiając – a nawet dyskutując – doszli do wspólnego zdefiniowania tej kwestii. Potem jednak Paweł i Barnaba udali się do Jerozolimy. Nie podjęli decyzji samodzielnie: dążyli do wspólnoty z Kościołem macierzystym i do niego udali się z pokorą.

Tam zastali Piotra i Apostołów, którzy ich wysłuchali. W ten sposób rozpoczęła się rozmowa, która ostatecznie doprowadziła do słusznej decyzji: uznając i biorąc pod uwagę trud nowo nawróconych, uzgodniono, że nie będzie się nakładać na nich

nadmiernych obciążeń, ale ograniczy się do tego, co niezbędne (por. Dz 15, 28-29). W ten sposób to, co mogło wydawać się problemem, stało się dla wszystkich okazją do refleksji i do rozwoju.

Tekst biblijny jednak mówi nam więcej, wykraczając poza bogatą i interesującą dynamikę ludzką tego wydarzenia.

Ujawniają to słowa, które bracia z Jerozolimy kierują w liście do braci z Antiochii, informując ich o podjętych decyzjach. Piszą oni: „Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my” (por. Dz 15, 28). Podkreślają zatem, że w całej tej sprawie najważniejsze było wysłuchanie głosu Boga, które umożliwiło wszystko inne. Przypominają nam w ten sposób, że komunie buduje się przede wszystkim „na kolanach”, w modlitwie i nieustannym dążeniu do nawrócenia. Tylko bowiem z takim nastawieniem, każdy może usłyszeć w sobie głos Ducha, który woła: „Abba! Ojcze!” (Ga 4, 6), a co za tym idzie, wysłuchać i rozumieć innych jako braci.

Również Ewangelia potwierdza to przesłanie (por. J 14, 23-29), mówiąc nam, że w wyborach życiowych nie jesteśmy sami. Duch wspiera nas i wskazuje nam drogę, którą należy podążać, „ucząc” nas i „przypominając” nam wszystko to, co nam powiedział Jezus (por. J 14, 26).

Po pierwsze, Duch uczy nas słów Pana, odciskając je głęboko w nas, zgodnie z biblijnym obrazem prawa, już nie wrytego na kamiennych tablicach, lecz zapisanego w naszych sercach (por. Jr 31, 33). Jest to dar, który pomaga nam wzrastać, aż po uczynienie nas „listem Chrystusowym” (por. 2 Kor 3, 3) jednych dla drugich. I tak właśnie jest: tym bardziej jesteśmy zdolni do głoszenia Ewangelii, im bardziej pozwalamy się jej zdobyć i przemienić, dopuszczając moc Ducha Świętego, by oczyściła nasze wnętrza, uczyniła nasze słowa prostymi, nasze pragnienia szczerymi i przejrzystymi, a nasze działania wielkodusznymi.

I tu pojawia się drugie słowo: „pamiętać”, czyli ponownie skierować uwagę serca na to, czego doświadczyliśmy i czego się nauczyliśmy, aby wniknąć głębiej w jego znaczenie i smakować jego piękno.

W tym kontekście, myślę tu o wymagającej drodze, jaką w ostatnich latach przemierza diecezja rzymska, wyrażonej w różnych poziomach słuchania: wobec otaczającego świata, aby przyjąć jego wyzwania, oraz wewnątrz wspólnot, aby zrozumieć potrzeby i promować mądre i prorocze inicjatywy ewangelizacji i miłosierdzia. Jest to droga trudna, wciąż trwająca, która stara się ogarnąć rzeczywistość bardzo bogatą, ale też bardzo złożoną. Jest to jednak godne historii tego Kościoła, który wielokrotnie wykazał się umiejętnością myślenia wielkodusznego i odważnego, angażując się bez zastrzeżeń w odważne projekty i podejmując wyzwania także w obliczu nowych i wymagających scenariuszy.

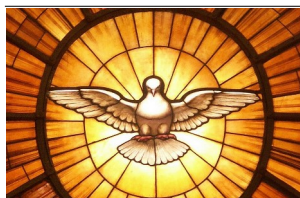
Dowodem tego jest wielka praca, jaką cała diecezja, właśnie w tych dniach, wkłada w Jubileusz, przyjmując i opiekując się pielgrzymami oraz realizując niezliczone inne inicjatywy. Dzięki tym wysiłkom, miasto jawi się przybywającym – czasem z daleka – jako wielki otwarty i gościnny dom, a przede wszystkim jako ognisko wiary.

Ze swojej strony wyrażam pragnienie i zobowiązanie, aby wejść na ten tak

rozległy „plac budowy”, słuchając wszystkich, na ile to możliwe, aby uczyć się, rozumieć i wspólnie podejmować decyzje: „Dla was jestem biskupem, z wami jestem chrześcijaninem”, jak powiedział św. Augustyn (por. Mowa 340, 1). Proszę was o pomoc w tym wspólnym wysiłku modlitwy i miłości, pamiętając słowa św. Leona Wielkiego: „Wszystko, co dobre w poczynaniach naszych sprawia Chrystus. Nie w nas się chlubimy, boć nic czynić bez Niego nie możemy, ale w Nim. On jest naszą możliwością” (Mowa 5, w rocznicę wstąpienia na Stolicę Piotrową, 4, w: Św. Leon Wielki, Mowy, przekł. bp Kazimierz Tomczak, Poznań, 1957, s. 20).

Na zakończenie chciałbym dodać słowa błogosławionego Jana Pawła I, który 23 września 1978 r., z promienną i spokojną twarzą, dzięki której zyskał przydomek „Papież uśmiechu”, pozdrowił swoją nową rodzinę diecezjalną w następujący sposób: „Święty Pius X – powiedział – wchodząc jako patriarcha do Wenecji, wykrzyknął w bazylice św. Marka: «Co by się ze mną stało, Wenecjanie, gdybym was nie kochał?». Ja mówię Rzymianom coś podobnego: mogę was zapewnić, że was kocham, że pragnę tylko służyć wam i oddać do dyspozycji wszystkich moje skromne siły, to niewiele, co mam i czym jestem” (Homilia wygłoszona podczas objęcia Katedry Rzymskiej, 23 września 1978).

Ja również wyrażam wam całą moją miłość, pragnąc dzielić z wami, na wspólnej drodze, radości i smutki, trudy i nadzieje. Ja również ofiaruję wam „to, co mam i czym jestem” i powierzam to wstawiennictwu świętych Piotra i Pawła oraz wielu innych braci i siostr, których świętość rozjaśniła historię tego Kościoła i drogi tego miasta. Niech Maryja Dziewica towarzyszy nam i wstawia się za nami.

Nowenna do Ducha Świętego

Jak co roku w oczekiwaniu na to Święto Kościół katolicki będzie odprawiał nowennę do Ducha Świętego i tym samym trwał we wspólnej modlitwie, podobnie jak apostołowie, którzy modlili się jednomyślnie po wniebowstąpieniu Pana Jezusa czekając w Jerozolimie na zapowiedziane przez Niego zesłanie Ducha Świętego.

Modlitwa wstępna: Duchu Święty, Boże, który w dniu narodzin Kościoła raczyłeś zstąpić widomie na apostołów, aby oświecić ich rozum, zapalić serca, utwierdzić w wierze i życie ich uświęcić, błagamy Cię najgoręcej w czasie tej nowenny, abyś również nam raczył udzielić tych samych darów dla naszego uświęcenia i wzrostu chwały Bożej. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Na poszczególne dni nowenny:

Dzień trzeci – niedziela, 1.06

Pismo Święte poucza: "Wszyscyśmy w jednym Duchu zostali ochrzczeni, aby stanowić jedno ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. Wszyscyśmy też zostali napojeni jednym Duchem" (1 Kor 12,13).

Módlmy się:

Duchu Przenajświętszy, Boże jedności, zgody i pokoju, błagamy Cię pokornie, abyś zawsze jednoczył wszystkich wierzących w Chrystusa w Jego świętym Kościele.

Amen.

Dzień czwarty – poniedziałek, 2.06

Pismo Święte poucza: "Bóg jest tym, który umacnia nas wspólnie z wami w Chrystusie i który nas namaścił. On też wycisnął na nas pieczęć i zostawił zadatek Ducha w sercach naszych" (2 Kor 1,21-22).

Dzień piąty – wtorek, 3.06

Pismo Święte poucza: "Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, wie, że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą" (Rz 8,26-27).

Módlmy się:

Panie Jezu Chryste, dzięki mieszkającemu w nas Duchowi Świętemu, modlitwa nasza zdolna jest ujarzmić szatana i pokusy świata, a także zdolna jest wielbić Ciebie wraz z Ojcem i Duchem Świętym. Amen.

Dzień szósty – środa, 4.06

Pismo Święte poucza: "Postępujcie według ducha, a nie spełnicie pożądania ciała. Owocem ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Mając życie od Ducha, do Ducha się też stosujemy" (Ga 5,16.22.25).

Módlmy się:

Panie, pomnóż w nas wiarę w Ciebie i zawsze nas oświecaj światłem Ducha Świętego, abyśmy postępowali według ducha i cieszyli się jego owocami. Amen.

Dzień siódmy – czwartek, 5.06

Pismo Święte poucza: "Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? Za wielką bowiem cenę zostaliście nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele" (1 Kor 6,19-20).

Módlmy się:

Boże, dopóki żyjemy w ciele, walczymy ze złem, spraw przeto, abyśmy umieli opanować wszelkie pokusy i popędy przy pomocy mieszkającego w nas Ducha Świętego, abyśmy żyli wiecznie. Amen.

Dzień ósmy – piątek, 6.06

Pismo Święte poucza: "Ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. Nam zaś objawił to Bóg przez Ducha - Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego" (1 Kor 2, 1).

Módlmy się:

Przybądź, Duchu Święty, napełnij serca Twoich wiernych i zapal w nich ogień Twojej miłości, abyśmy miłowali Boga całym sercem i otrzymali wieczne szczęście. Amen.

Dzień dziewiąty – sobota, 7.06

Pismo Świąte poucza: "Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wichru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić (Dz 2,1-4).

Módlmy się:

Duchu Święty, dziękujemy Ci za to, że nas opieczutowałeś Bożym podobieństwem, które jest zadatkiem szczęścia wiecznego i wezwaniem do świętości. Amen.

Ojcze Nasz...

Módlmy się:

Boże, Ty otworzyłeś nam bramy życia wiecznego, wywyższając Chrystusa i zsyłając nam Ducha Świętego, spraw, aby tak wielkie dary umocniły nasze oddanie się Tobie i pomnożyły naszą wiarę. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

POZNAJMY NOWYCH BEATYFIKOWANYCH

„Chcę być święty dla chwały Bożej i zbawienia swej duszy”

Stanisław Kostka Streich

Błogosławiony Stanisław Kostka Streich urodził się 27 sierpnia 1902 roku w Bydgoszczy. Jego rodzicami byli Franciszek Streich oraz Władysława Birzyńska. Został ochrzczony w kościele parafialnym w Bydgoszczy. Od rodziców otrzymał staranne wychowanie religijne i patriotyczne. Miał dwóch braci: Kazimierza i Czesława.

Po ukończeniu szkoły powszechnej uczęszczał do gimnazjum humanistycznego.

W 1920 roku został przyjęty do Seminarium Duchownego w Poznaniu i rozpoczął studia filozoficzne i teologiczne, które kontynuował następnie w Prymasowskim Seminarium Duchownym w Gnieźnie. Dnia 6 czerwca 1925 roku otrzymał święcenia kapłańskie z rąk bp. Stanisława Kostki Łukomskiego.

Pierwsze lata kapłańskiej posługi ks. Streicha związane były z Poznaniem, gdzie studiował filozofię klasyczną na Uniwersytecie, był kapelanem Sióstr Urszulanek, uczył religii w Szkole Handlowej i był wikariuszem w trzech parafiach: pw. św. Floriana i Najświętszego Serca Jezusa, pw. Bożego Ciała i pw. św. Marcina. Był także nauczycielem religii w Państwowym Seminarium Nauczycielskim w Koźminie.

W 1933 roku został mianowany proboszczem parafii pw. św. Barbary w Żabikowie. Od samego początku podejmował starania o wzniesienie w okolicy nowego kościoła – we wsi Luboń. W 1935 roku powstała nowa parafia pw. św. Jana Bosko, wyodrębniona z parafii żabikowskiej, a ks. Streich został jej proboszczem 1 października 1935 roku. Od razu dał się poznać jako duszpasterz gorliwy i

sumienny, zatroskany o zbawienie swoich wiernych, którym nie szczędził czasu i sił. Otwarty na innych, zwłaszcza ubogich, niósł im pomoc i pociechę, czerpiąc siłę ze sprawowanych sakramentów świętych.

Troska kapłana o robotników była źle postrzegana przez komunistów, którzy uważali Kościół i jego przedstawicieli za winnych ucisku i podporządkowania klas ubogich.

Dnia 27 lutego 1938 roku o godz. 10:00 ks. Stanisław rozpoczął celebrację Mszy Świętej. Kiedy skierował się ku ambonie, aby przeczytać Ewangelię i wygłosić kazanie, niepodzewanie z tłumu pewien człowiek strzelił dwukrotnie do Sługi Bożego, mierząc w jego twarz. Pierwszy strzał, jak się później okazało, był tym śmiertelnym. Druga kula trafiła w podniesiony Ewangeliarz. Ksiądz natychmiast padł do tyłu na prawy bok i już się nie poruszył. Po kilku sekundach zamachowiec zrobił krok naprzód i oddał dwa kolejne strzały w plecy ks. Streicha. Zabójstwo Sługi Bożego stanowiło zatem ostrzeżenie także dla innych duchownych.

Dnia 3 marca 1938 roku odbył się pogrzeb zamordowanego kapłana, któremu przewodniczył bp Walenty Dymek. W uroczystościach wzięło udział około 20 tysięcy osób. Także z Bydgoszczy, rodzinnego miasta zmarłego, przybyły liczne delegacje tamtejszych stowarzyszeń i organizacji. Sława męczeństwa ks. Streicha trwała przez lata, choć w sposób ukryty, ze względu na okoliczności reżimu komunistycznego, i przetrwała do dzisiaj, w połączeniu z fama signorum [opinią znaków, szczególnych łask].

Błogosławiona Siostra Maria Krzysztofa i jej 14 Towarzystek

Z powodu wycieńczenia, pobicia, chorób, bombardowań, w ewakuowanych transportach z rannymi i z dziećmi, przy łóżkach chorych i w trakcie zesłania w głąb Rosji śmierć poniosły 102 siostry. Ich historie są wzruszające, często niezwykle i bohaterkie. Zostały zachowane we wspomnieniach tych, którzy przeżyli wojenną gehennę. W tej grupie jest 15 postaci szczególnych. Ich wyjątkowość nie polega na wielkich dokonaniach, ale na umiejętności przekraczania siebie w imię wartości, którym były wierne.

Ich śmierć nastąpiła między 22 stycznia a 25 listopada 1945 r. Była skutkiem ofensywy Armii Czerwonej, która ruszając w stronę Berlina, z początkiem 1945 r. rozpoczęła inwazję na Prusy Wschodnie. Obszar ten po pierwszym rozbiórze Polski został przyłączony do państwa niemieckiego. Lokalne władze pruskie zabraniały ewakuacji ludności cywilnej, zgodnie z oficjalną wersją, zapewniającą o potęgze

niemieckich oddziałów. Wojska radzieckie łamały jednak wszelki opór, na skutek tego w pierwszych miesiącach roku doszło do chaotycznej i masowej ucieczki ludności, pośród walk i siarczystej zimy. Dwa miliony mieszkańców zdołało uciec na zachód, zaś pół miliona ludzi wpadło w ręce żołnierzy Armii Czerwonej, stając się ofiarami mordów i gwałtów na niespotykaną skalę.

Jako pierwsze z okrucieństwem żołnierzy Armii Czerwonej spotkały się siostry ze Szpitala Mariackiego w Olsztynie. Pozostały przy chorych, których nie zdążono ewakuować. 22 stycznia siostra M. Krzysztofa Klomfass stoczyła bohaterską walkę w obronie czystości, a siostra M. Liberia Domnick podzieliła okrutny los swoich małych podopiecznych. Zginęły walcząc o miłość swego życia i sens swojej misji.

Inna grupa z tego szpitala, po pobiciach i gwałtach została wywieziona do pracy w obozach radzieckich. Męczeństwo trzech z nich było szczególnie gorzkie, lecz niesione heroicznie i z wielką miłością do Jezusa. Troszcząc się o innych zesłańców, zmarły w drodze na Syberię. Siostra M. Maurycja Margenfeld w dniu 7 kwietnia w obozie Tuła a siostra M. Leonis Müller w dniu 5 czerwca, w nieznanym dla nas miejscu. Natomiast siostra M. Tiburtia Mischke 10 sierpnia w miejscowości Osanova.

27 stycznia Armia Czerwona wkroczyła do Kętrzyna. Pracujące tam siostry M. Sekundina Rautenberg i M. Adelgard Böning postanowiły pozostać z tymi, którzy nie dali rady lub nie mieli dokąd uciekać. Wiernie trwały do końca na swoim miejscu posługi. Obie zginęły poddane torturom na ulicach miasta.

W obronie ślubowanej Bogu czystości, w dniu 2 lutego swoje życie oddały trzy katarzynki z Lidzbarka Warmińskiego. Wspólnota sióstr zgromadzona w refektarzu zakonnym doświadczyła bicia i upokorzeń. Siostry wołały zginąć niż oddać się w ręce żołnierzy. Śmierć od kul karabinu poniosły siostry: M. Aniceta Skibowska, M. Gebharda Schröter i M. Sabinella Angrick.

Siostry z zakładu dla chorych w Ornece, zmuszane przez żołnierzy niemieckich do ewakuacji, nie zgodziły się opuścić najciężiej chorych, w tym 3 chore na gruźlicę współsiostry i pozostały z nimi, stawiając czoła wejściu wojsk Armii Czerwonej oraz wszystkim konsekwencjom z tym związanym. Od 14 lutego, trzy najbardziej chore siostry, po doświadczeniu okrutnego znęcania i pobicia, z licznymi ranami na ciele, przez długie tygodnie zamieniały cierpienia fizyczne i duchowe na świadome zawierzenie Bogu. Zmarły bez słowa skargi: siostra M. Bona Pestka w dniu 1 maja, siostra M. Gunhilda Steffen 30 maja, siostra M. Rolanda Abraham 25 czerwca.

Przymusowej ewakuacji doświadczyły siostry z domu macierzystego w Braniewie. Razem z innymi uchodźcami dotarły do Gdańska, gdzie były świadkami zdobycia miasta przez żołnierzy radzieckich. Siostra M. Caritina Fahl wielokrotnie własnym ciałem osłaniała młode siostry i nowicjuszek, broniąc je przed gwałtami. Nie powstrzymało ją straszenie i bicie, oddała życie broniąc godności drugiego człowieka. Zmarła 5 czerwca.

Kolejnym przykładem jest siostra M. Xaveria Rohwedder. Jej postawa wywarła ogromne wrażenie na współtowarzyszach drogi. Będąc wraz z grupą uchodźców w pociągu, broniła się przed wykorzystaniem jej przez żołnierza radzieckiego. Bardzo pobita, modliła się za swojego prześladowcę i przebaczyła mu. Wkrótce później

zmarła w dniu 25 listopada w Pile.

Każda z nich w pewnym momencie tej historii miała czas na dokonanie wyboru między ucieczką a pozostaniem przy chorych i potrzebujących lub między rozpaczą a świadomym wynagradzaniem za grzechy i świętokradztwa. A jeśli już wydawało się, że pozbawiono je wszystkiego, miały wybór między nienawiścią do oprawców a przebaczeniem i przemianą swojego cierpienia w coś bardzo sensownego.

W 1945 roku najstarsza z nich miała 65 lat, najmłodsza 27.

Pochodziły z rodzin zamieszkałych na terenach Warmii, Powiśla i Pomorza.

W większości były córkami warmińskich gospodarzy, ale również nauczycieli, leśniczego, kupca i marynarza.

Pierwsze siostry z tej grupy wstąpiły do klasztoru na przełomie XIX/XX wieku, ostatnia na dwa lata przed wybuchem II Wojny Światowej.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 1.06 – Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego

7:00 Różaniec św. za zmarłych wymienianych w wypominkach

7:30 Wypominki

8:00 Msza św. za zmarłych wymienianych w wypominkach

11:00 O Boże błogosławieństwo dla Rozalii Kurasińskiej, jej rodziców
i chrzestnych z okazji chrztu świętego

17:30 Nabożeństwo czerwcowe

Nowenna do Ducha Świętego – 3. dzień

18:00 † Felicję (12 r.), Eryka, Jerzego, Wiesława i Zofię Dłubaków, Ryszarda,
Mariannę i Mariana Sobczaków oraz Irenę Mazurek

Poniedziałek 2.06

18:00 1.) † Jana Zająca od chrześniaka Adama z rodziną

2.) O Boże błogost. i wiele łask dla parafian z ul. Sienkiewicza i sąsiednich

Nabożeństwo czerwcowe

Nowenna do Ducha Świętego – 4. dzień

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19:00)

Wtorek 3.06 – Wspomnienie świętych Karola Lwangi i Towarzyszy, męczenników

18:00 1.) † Jana Zająca od kuzynostwa: Henryki, Elżbiety i Zbigniewa z rodzinami

2.) O Boże błogosław. i wiele łask dla parafian z ul. Śląskiej i sąsiednich

Nabożeństwo czerwcowe

Nowenna do Ducha Świętego – 5. dzień

Środa 4.06 – 30-lecie konsekracji kościoła św. Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny we Wręczycy Wielkiej

7:00 O Boże błogosławieństwo i wiele łask dla parafian z ul. 3-Maja i sąsiednich

17:15 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

17:45 Godzinki ku czci św. Józefa

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O owoce Jubileuszu wcielenia Syna Bożego 2025 r. w naszej parafii
- 3.) O dalszy rozwój w wierze dla rodzin pierwszokomunijnych
- 4.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Doroty, Beaty, Katarzyny i Edyty
- 5.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 6.) O uzdrowienie brata
- 7.) O pokój wieczny dla śp. Arcybiskupa Stanisława Nowaka, konsekratora naszego kościoła i dla śp. Księdza Proboszcza Zdzisława Radka, głównego budowniczego
- 8.) O Boże błogosławieństwo dla żyjących i niebo dla zmarłych budowniczych naszego kościoła
- 9.) † Rafała Jędrysiaka od rodziny Rychlickich
- 10.) † Dorotę Zych, Józefa, Eleonorę, Helenę, Ewę i Józefa Majchrzaków, Franciszka, Aleksandrę i Władysława Chadrianów, Tomasza, Józefę i Eugeniusza Klepuszewskich
- 11.) † Jana Pacha od rodziny Karwałów
- 12.) † Bolesława Gębusia od pracowników firmy Agmar
- 13.) † Annę Gorzelak od sąsiadów Czocharów, Lamików, Langnerów, Pawlaków i Tatarowiczów z rodzinami
- 14.) † Tadeusza Gazdę od Zakładu Pogrzebowego Cieśla
- 15.) † Edwarda Krysińskiego od Zakładu Pogrzebowego Poch
- 16.) † Stefana Pietrzaka od sąsiadów z ul. Śląskiej
- 17.) † Barbarę Nasiłowską od Renaty Mirek i Iwony Kwaśnej

Nabożeństwo czerwcowe

Nowenna do Ducha Świętego – 6. dzień

Czwartek 5.06 – Wspomnienie św. Bonifacego, biskupa i męczennika, pierwszy czwartek

- 18:00**
- 1.) † Lilę i Ryszarda Dawidowiczów
 - 2.) O powołania i za powołanych

Nabożeństwo czerwcowe

Nowenna do Ducha Świętego – 7. dzień

Modlitwa o powołania i za powołanych

Piątek 6.06 – Pierwszy piątek

- 18:00**
- 1.) † Jacka Motyla (4 r.), Mariannę i Józefa Biernackich oraz Jana Motyla
 - 2.) O Boże błogosławieństwo dla Julii Dorożyńskiej z okazji 18. urodzin

Nabożeństwo czerwcowe

Nowenna do Ducha Świętego – 8. dzień

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

Sobota 7.06 – Pierwsza sobota

8:45 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

9:00 † Krzysztofa Lamika (1 r.)

Nabożeństwo czerwcowe
Nowenna do Ducha Świętego – 9. dzień

18:00 † Zenona Liszewskiego, Zygmunta i Szczepana Kaczmarzyków, Mirosława Konopczyka i zmarłych z tych rodzin

20:00 Uroczysta Wigilia Zesłania Ducha Świętego

Niedziela 8.06 – Uroczystość Zesłania Ducha Świętego

7:10 Różaniec św.

7:45 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

8:00 † Stefana (r.), Stanisławę, Zdzisława, Czesława i Marylę Ściubidłów, Henrykę i Eugeniusza Skędów, Wiesława Flaka oraz Józefa Glina

11:00 O Boże błogosławieństwo z okazji zawarcia sakramentu małżeństwa

O Boże błogosławieństwo dla Fabiana Fabrycznego, jego rodziców i chrześniwych z okazji chrztu świętego

O Boże błogosławieństwo dla Adrianny i jej rodziców z okazji 1. urodzin

17:30 Nabożeństwo czerwcowe

18:00 † Krzysztofa Lamika (1 r.)

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:30–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:15 – 17:45 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego poniedziałek, 19:00 – 21:00

Próby diakonii muzycznej dzieci piątek, 17:00

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:15; we wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 17:15 i sobotę o 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – soboty o 10:00

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek o 17:00, a w inne dni powszednie po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881